ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡର କେଦାରନାଥଠାରେ କେଦାରପୁରୀ ପୁନଃନିର୍ମାଣ ପ୍ରକଳ୍ପର ଶିଳାନ୍ୟାସ ଉତ୍ସବରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଉଦ୍ୱୋଧନ

Posted On: 20 OCT 2017 5:34PM by PIB Bhubaneshwar

ମୋ ସହିତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତିର ସହ କହନ୍ତୁ, କୟ କୟ କେଦାର ।

ଦେବଭୂମି ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡର ସମୟ ଭାଇ-ଭଉଣୀଙ୍କୁ ମୋର ନମୟାର । ବାବା କେଦାରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ସମୟଙ୍କ ଉପରେ ବଜାୟ ରହୁ, ଏହି କାମନା କରୁଛି ।

କାଲି ହିଁ ଦେଶ ଆଉ ଦୁନିଆରେ ଦୀପାବଳିର ପବିତ୍ର ପର୍ବ ପାଳନ କରାଗଲା । ଏହି ଦୀପାବଳିର ପବିତ୍ର ପର୍ବ ନିମନ୍ତେ ଦେଶ ଆଉ ଦୁନିଆରେ ଖେଳାଇ ହୋଇଥିବା ଆମର ସମୟ ବନ୍ଧୁ-ଭଗିନୀଙ୍କୁ କେଦାରନାଥର ଏହି ପବିତ୍ର ମାଟିରୁ ଅନେକ-ଅନେକ ଶୃଭକାମନା ଜଣାଉଛି ।

କେବେ ଏହି ଗରୁଡ଼ ଚପ୍ଟି, ଯେଉଁଠାରେ ଜୀବନର କିଛି ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଷ ବିତାଇବାର ମୋତେ ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଥିଲା । ସେହି କ୍ଷଣ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଏହି ମାଟିରେ ମୁଁ ମକ୍କି ଯାଇଥିଲି । କିନ୍ତୁ ବୋଧ ହୁଏ ବାବାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ନ ଥିଲା କି ମୁଁ ତାଙ୍କ ପାଦତଳେ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରେ ଆଉ ବାବା ମୋତେ ଏଠାରୁ ଫେରାଇବେଲେ । ଆଉ ବୋଧହୁଏ ବାବା ପ୍ଲିଉ କରିଥିବେ ଗୋଟିଏ ବାବା କ'ଶ, ଶହେ ପଚିଶ କୋଟି ବାବା ଅଛନ୍ତି ଦେଶରେ, କେବେ ତାଙ୍କର ତ ସେବା କର । ଆଉ ଆମର ଏଠି ତ କୁହାଯାଇଛି- ଜନ ସେବା ହିଁ ହେଉଛି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବା । ଆଉ ସେଥିପାଇଁ ଆଜି ମୋ ପାଇଁ ଶହେ ପଚିଶ କୋଟି ଦେଶବାସୀଙ୍କ ସେବା, ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ବାବାଙ୍କ ସେବା, ଏହା ହେଉଛି ବବି ବିଶାଳଙ୍କ ସେବା, ଏହା ହେଉଛି ଗଳା ମାତାଙ୍କ ସେବା । ଆଉ ସେଥିପାଇଁ ଆଜି ପୁଣି ଥରେ ଏଠାରୁ ସଂକଳ୍ପବଦ୍ଧ ହୋଇ, ଏଠାରୁ ନୃତନ ଉର୍ଜ୍ଜା ପ୍ରାପ୍ତ କରି, ଭୋଲା ବାବାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ନେଇ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ମନରେ, ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା 2022 , ଭାରତର ସ୍ୱାଧୀନତାର 75 ବର୍ଷ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ହିନ୍ଦୁଛାନୀଙ୍କ ସଂକଳ୍ପ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ହିନ୍ଦୁଛାନୀଙ୍କ ହୃହୟରେ ତୁନିଆରେ ହିନୁଛାନକୁ ମୟକର ମୁକୃଟ କରିବାର ମନୋବୃତି, ବାବାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହିନୁଛାନୀଙ୍କଠାରେ ଏହି ଚେତନା ଜାଗ୍ରତ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ହିନୁଛାନୀ ସେହି ସଂକଳ୍ପକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପାଇଁ ମନପ୍ରାଣ ଦେଇ ଲାଗି ପଡ଼ିବେ ।

ଏହି ସଂକଳ୍ପ ସହିତ ମୁଁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଏହି ପବିତ୍ର ମାଟିରେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପଦର ସନ୍ଧୂଖୀନ ହୋଇଥିଲେ, ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟରୁ କେହି ନା କେହି ଏହିଠାରେ ନିଜର ଦେହ ତ୍ୟାଗ କରିଦେଲେ ଆଉ ବାବାଙ୍କ ମାଟିରେ ସେ ଲୀନ ହୋଇଗଲେ । ସେହି ସମୟ ଆତ୍ଯାଙ୍କୁ ଆଦରପୂର୍ବକ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଜଣାଉଛି । ସେମାନେ ଥିଲେ ଦେଶର ସମୟ ରାଜ୍ୟର ଲୋକ । ଆଉ ସେହି ସମୟରେ ମୋର ସ୍ୱାଭାବିକ ସୟେଦନଶୀଳତା ଥିଲା । ମୁଁ ଏମିତି ତ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲି, କୌଣସି ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟରେ ଅବାଧପ୍ରବେଶ କରିବାର ନା ମୋର ଅଧିକାର ଥିଲା, ନା ମୁଁ ଏଭଳି କେବେ ଚିନ୍ତା ମଧ୍ୟ କରି ପାରିବି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ନିଜକୁ ନିଜେ ରୋକି ପାରି ନଥିଲି । ଭଲ କଲି, ମନ୍ଦ କଲି ଏହା ତ ଇତିହାସ ସ୍ଥିର କରିବ । କିନ୍ତୁ ସେହି ପୀଡ଼ିତଙ୍କ ପାଇଁ ପହଂଚିଯିବା; ମୋ ମନକୁ ମୁଁ ରୋକି ପାରି ନଥିଲି, ମୁଁ ଚାଲି ଆସିଥିଲି ।

ଆଉ ସେହି ସମୟରେ ମୁଁ ସେ ସମୟର ସରକାରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲି କି ଆପଣ ଗୁଳରାଟ ସରକାରଙ୍କୁ କେଦାରନାଥର ପୁନଃନିର୍ମାଣର କାମ ଦିଅନ୍ତୁ, ଯେଭଳି ଦେଶବାସୀଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନ ହେବ ମୁଁ ପୂରଣ କରିବି । ଯେତେବେଳେ କୋଠରୀରେ ଆମେ ବସିଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ସେହି ସମୟର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ରାଜି ହୋଇଗଲେ, ସବୁ ଅଫିସର ରାଜି ହୋଇଗଲେ, ସେମାନେ କହିଲେ ଭଲ କଥା, ମୋଦୀ ଆଜ୍ଞା ଯଦି ଗୁଳରାଟ ଦାୟିତ୍ୱ ନେବ ଆଉ ମୁଁ ଖୁସି ହୋଇ, ବାହାରକୁ ବାହାରି ଆସି ଗଣମାଧ୍ୟମ ଆଗରେ ମଧ୍ୟ ମୋର ସଂକଳ୍ପ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲି । ହଠାତ୍ ଟେଲିଭିଜନରେ ଖବର ଆସିଗଲା କି ମୋଦୀ ଏବେ କେଦାରନାଥର ପୁନଃନିର୍ମାଣ କାମର ଦାୟିତ୍ୱ ନେଉଛନ୍ତି । ତ ଜଣା ନାହିଁ ଦିଲୀରେ ଝଡ଼ ଆସିଗଲା । ତାଙ୍କୁ ଲାଗୁଛି ଇଏ ଗୁଳରାଟର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଯଦି କେଦାରନାଥ ମଧ୍ୟ ପହଂଚିଯିବ, ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ତୋଫାନ ଠିଆ ହୋଇଗଲା କି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ଚାପ ପଡ଼ିଲା ଆଉ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଅତିରିକ୍ତ ଭାବେ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା କି ଆମନ୍ତୁ ଗୁଳରାଟ ସାହାଯ୍ୟର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ଆମେ କରିଦେକ୍ତ । ଠିକ ଅଛି ଆଜ୍ଞା, ଯେତେବେଳେ ଦିଲୀରେ ବସିଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଅସୁବିଧା ହେଉଛି ତ ମୁଁ କାହିଁକୁ କାହାକୁ ବ୍ୟୟ ବିବ୍ରତ କରିବି? ମୁଁ ହଟିଗଲି । କିନ୍ତୁ ବୋରହୁଏ ବାବା ହିଁ ସୁର କରିଥିଲେ, ଏହି କାମ ବାବାଙ୍କର ଏହି ପୁଅ ହାତରେ ହିଁ ହେବାକୁ ଥିଲା ।

ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଏଠାରେ ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟିର ସରକାର ଗଠିତ ହୋଇଗଲା, ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଠର ଲୋକମାନେ ଭରପୁର ସମର୍ଥନ କଲେ, ତ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ବୃଢ଼ ହୋଇଗଲା କି ବାବା ପ୍ଲିର କରି ନେଇଛନ୍ତି କି ଏହି କାମ ମୋତେ ହିଁ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଆଉ ସେଥିପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିବା ସମୟରେ ମୁଁ ଆସିଥିଲି, ମନରେ କିଛି ସଂକନ୍ଥ କରି ଯାଇଥିଲି ଆଉ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଏଠାରେ ପହଂଚି ଯାଇଛି ଆଉ ବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀଚରଣରେ ପୁଣି ଆଉ ଥରେ ନିବେଦନ କବୁଛି କି କେଦାରନାଥଙ୍କ ଭୂମି ଅନୁକୂଳ ଏଭଳି ଭବ୍ଧ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବାର ଆଜି ଶିଳାନ୍ୟାସ ହେଉଛି । ସମୟ-ସୀମାରେ ତୀର୍ଥ କ୍ଷେତ୍ର କିଭଳି ହେବା ଦରକାର, ଏଠାକାର ପୁରୋହିତଙ୍କ ପାଇଁ କେଉଁଭଳି ବ୍ୟବୟା ହେବା ଦରକାର, ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କର ସମୟ ଆବଶ୍ୟକତା ଗୁଡ଼ିକର କିପରି ଧ୍ୟାନ ରଖାଯିବ, ସେମାନେ ଯେଉଁ ଅସୁବିଧାର ସନ୍ଧୁଖୀନ ହୋଇଛନ୍ତି, ତାହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଆରାମଦାୟକ ଜୀବନ ତାଙ୍କୁ ମିକୁ, ସେଥିପାଇଁ କେଉଁଭଳି ବ୍ୟବୟା କରାଯିବ; ଏହାକୁ କେନ୍ଦ୍ର ବିନୁରେ ରଖି ଏହାର ବିକାଶର, ପୁନଃନିର୍ମାଣର ଯୋଜନା-ଚିଠା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି । ମୁଁ ନିଜେ କ୍ରମାଗତ ବୈଠକ କରୁଥିଲି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନଷକୁ ଦେଖୁଥିଲି; ଡିଜାଇନ୍ କ'ଣ ହେବ, ୟାପତ୍ୟ କ'ଶ ହେବ? ଆମର ଯେଉଁ ଧାର୍ମିକ ୟାପତ୍ୟ ଥାଏ, ମନ୍ହିରଗୁଡ଼ିକର ୟାପତ୍ୟ କଳା ଥାଏ, ସେ ସମୟ ବିଧିବିଧାନର, ନିୟମର ପାଳନ କରି ପୁନଃନିର୍ମାଣ କିପରି ହେବ? ଏ ସମୟ କଥାକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି ଏହାର ବିକାଶର ଚିଠା ଚିତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା ।

ଏବେ ପୁରୋହିତଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଘର ମିଳିବ, ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରରେ ତାହା ଥ୍ରୀ-ଇନ୍-ୱାନ୍ ହେବ । ତଳେ ଯେଉଁ ଯାତ୍ରୀମାନେ ଆସିବେ ତାଙ୍କର ସେବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ଦରକାର, ତା'ପାଇଁ ସମହ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିବ । ଉପର ମହଲାରେ ସେ ନିଜେ ରହିବେ, ଆଉ ସେହି ମହଲାରେ ଯେଉଁ ପୁରୋହିତ ରହିବେ, ତାଙ୍କର ଯେଉଁ ଯକମାନ ଆସନ୍ତି, ତାଙ୍କ ପାଖିକୁ ତାଙ୍କର ଯେଉଁ ଅତିଥି ଆସନ୍ତି, ତାଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ରହିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିବ । 24 ଘଣ୍ଟା ବିଜୁଳି ଥିବ, ପାଣି ଥିବ, ସ୍ୱଚ୍ଛତାର ପୂରା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିବ; ଆଉ ଏହି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସଡ଼କକୁ ଚଉଡ଼ା କରିଦିଆଯିବ; ଆଉ ତା'ପରେ ପୁରୋହିତଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲଗା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଠିଆ କରାଯିବ ।

ବହୁତ ବଡ଼ ମାତ୍ରାରେ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଆସିବା ପରେ କିଛି ସେମାନଙ୍କର ପୂଜା-ପ୍ରସାଦ ନେବାର ଅଛି, କଛି ଏଠାକାର ତୀର୍ଥ ଚ୍ଚିନିଷ ନେବାର ଅଛି, ସେ ସମୟ ଜିନିଷର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମିଳିଯିବ; ତାହାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଚୁ । ଡାକଘର ହେଉ, ବ୍ୟାଙ୍କ ହେଉ, ଟେଲିଫୋନ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉ, କମ୍ପ୍ୟୁଟରର ଉପଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉ; ସେ ସମୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିବ ।

ଏଠାରେ ଆଜି ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରରେ ପାଂଚୋଟି ପରିଯୋଜନାର ଆରୟ ହେଉଛି । ପ୍ରଥମ, ଯେଭଳି ମୁଁ କହିଲି-ଏହି ପୂରା ସଡ଼କର ପ୍ରଶସ୍ତିକରଣ, ଆରସିସି ଦ୍ୱାରା ତିଆରି କରାଯିବ ଆଉ ସମୟ ଆଧୁନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଯୋଡ଼ି ହୋଇଥିବ । ଯେମିତି ହିଁ ଯାତ୍ରୀ ଚାଲିବାକୁ ଆରୟ କରିବେ ଯେଉଁ ପ୍ରହରରେ ସେ ଆସିଥିବେ ସେହି ପ୍ରହରର ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ସ୍ୱର ମନ୍ଦାକିମର କୂଳରେ ସେ ସଙ୍ଗୀତକୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣି, ଭଜ୍ଜିମୟ ହୋଇ ସେ ଏଇ ଆଡ଼କୁ ଚାଲି ଆସିବେ ।

ମନ୍ଦାକିନୀ ଘାଟରେ ମଧ୍ୟ ଜଳଧାରଣ ପ୍ରାଚୀରର ମଧ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରରେ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ଯାତ୍ରୀ ଆସିବେ ତାଙ୍କର ଯେଉଁଠାରେ ଯାଇ ବସିବାର ସୁବିଧା ସୟନ୍ତିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉ, କଳ-କଳ ନାଦରେ ବହି ଯାଉଥିବା ନଦୀର ସ୍ୱରକୁ ଶୁଣିପାରିବେ ଏଭଳି ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉ । ଯେଭଳି ମୁଁ କହିଛି ସଂଲଗ୍ନ ସଡ଼କ, ଭବ୍ୟ ଦିବ୍ୟ ସଂଯୋଗ କରୁଥିବା ସଡ଼କ ତିଆରି ହେବ । ତାହାର ବିକୁଳିକରଣର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ରହିବ ଯେପରି ମନ୍ଦାକିନୀର ପାଖରେ ଜଳଧାରଣ ପ୍ରାଚୀର ଆଉ ତାହାର ମଧ୍ୟ ଘାଟର ନିର୍ମାଣ, ଏହାକୁ କରାଯିବ । ଆଉ ଏହା ପଛରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଭ କରାଯିବ ।

ଆଉ ଏକ ଯେଉଁ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ବିଷୟ ରହିଛି, ଅଡ଼େଇ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ କେରଳର କାଗଡ଼ିରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା ଗୋଟିଏ ବାଳକ ସାତ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଘର ଛାଡ଼ି ବାହାରିଯାଏ । ହିମାଚଳ, କାଶ୍ମୀରରୁ କନ୍ୟାକୁମାରୀ, ମା ଭାରତୀଙ୍କ ଭ୍ରମଣ କରେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭୂଭାଗର ମାଟିକୁ ନିଜ କପାଳରେ ଲଗାଇ, ତିଳକ କରି କେଦାରରେ ପହଂଚିଯାଏ ଆଉ ଶେଷ ଜୀବନକୁ ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ସମାହିତ କରିବିଏ । ଯେଉଁ ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିତ୍ତନଧାରା ଭାରତରେ ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେରଣା ଦେଇ ରହିଲା, ପ୍ରଭାବିତ କରି ଚାଲିଲା, ତାଙ୍କର ଏକ ସମାଧି-ୟଙ୍କ; ତାହା ମଧ୍ୟ ଏହି ବିପର୍ଯ୍ୟୟରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା । ତାହାର ଡିଜାଇନ୍ ଉପରେ ଏବେ କାମ ଚାଲୁ ରହିଛି । ମୁଁ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଏବଂ ୟପତିଙ୍କୁ ନିମନ୍ତଣ ଦେଉଛି କି ଏଭଳି ଭବ୍ୟ ଦିବ୍ୟ ଆଦିଶଙ୍କରଙ୍କ ସେହି ୟାନ ହେଉ, ତାଙ୍କର ସମାଧିୟଳ ହେଉ, ଆଉ ତାହା ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ହେଉ କି ଆଦିଶଙ୍କରଙ୍କ ସାନ କେଦାରରୁ ଟିକେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅଲଗା ହେଲା, ଏଭଳି ଅନୁଭବ ନହେଉ । କିନ୍ତୁ ଯାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଆଦିଶଙ୍କରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉ ଯାଉ ହିଁ ସେହି ମହାନ ତପସ୍ୟାର ପରମ୍ପରା ସହିତ ଏକ ଆଧ୍ୟାଦ୍ଜିକ ଚେତନାର ଅନୁଭୂତି ହେଉ; ସେହିଭଳି ଏକ ନିର୍ମାଣ ହେଉ, ସେହି ଦିଗରେ କାମ ଚାଲୁ ଅଛି । ଆଜି ତାହାର ମଧ୍ୟ ଶିଳାନ୍ୟାସ ହେଉଛି ।

ମୁଁ କାଶିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ କିନ୍ତୁ ମୋର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି, ଯଦି ଥରେ ହିନ୍ଦୁଷାନର ଯାତ୍ରୀ ଶ୍ରଦ୍ଧାଭାବ ନେଇ ପ୍ଲିର କରିବେ ତ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ପୁନଃନିର୍ମାଣ ହେବାକୂ ଅଛି, ସେହି ପ୍ରକାରର ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ଏହି ଦେଶ କେବେ ଧନର ଜଣା ହେବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ, ଏହା ହେଉଛି ମୋର ଶ୍ରଦ୍ଧା । ଆଉ ମୁଁ ଦେଶର ସରକାରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ସହଯୋଗୀ ହେବା ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବି । ମୁଁ କର୍ପୋରେଟ ସାମାଜିକ ଦାୟିତ୍ୱବୋଧ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ, ଉଦ୍ୟୋଗଜଗତର ଲୋକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ, ବ୍ୟବସାୟ ଜଗତର ଲୋକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ହାତ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବି ।

ମୁଁ କେଏସଡକ୍ଲ୍ୟୁ(JSW)ର ରଣୀ, ସେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାମ ପାଇଁ ଦାୟିତ୍ୱ ନେବାକୁ ସ୍କିର କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯାହା ମୋର ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ଆଉ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଆସି ଯାଇଥାଏ, ନୂଆ-ନୂଆ ଜିନିଷ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ଚାଲିଥାଏ, ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଆଉ ମଧ୍ୟ ସିଏସ୍ଆର୍ ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଅତୁରୋଧ କରିବି ।

ଯେବେ ଏତେ ସବୁ ଟଙ୍କା ଏଠାରେ ଲାଗିବ, ଏତେ ସବୁ ଭିଦ୍ଧିଭୂମିର କାମ ହେବ, ସେଥିରେ ପରିବେଶର ସମଷ୍ଡ ନିୟମର ପାଳନ କରାଯିବ । ଏଠାକାର ରୁଚି, ପ୍ରକୃତି, ପ୍ରକୃତି, ପ୍ରବୃତି ଅନୁସାରେ ହିଁ ଏହାର ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରାଯିବ । ସେଥିରେ ଆଧୁନିକତା ରହିବ କିନ୍ତୁ ତାହାର ଆତ୍ମା ତାହା ରହିବ ଯାହା ଶହ ଶହ ବର୍ଷର କେଦାରର ମାଟି ନିଜ ଭିତରେ ସଜାଇ ରଖିଛି; ଏଭଳି ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବା ଦିଗରେ ଏହାର କାମ ହେବ ।

ମୁଁ ଯେବେ ଏଠାକୁ ଆସିଥିଲି, ଦ୍ୱାର ଖୋଲିବା ସମୟରେ, ଏହା ପଛରେ ମୋ ମନରେ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା କି ମୁଁ ଦେଶକୁ ଗୋଟିଏ ସଦେଶ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି କି ସେହି ଦୁର୍ଘଟଣାର ଛାୟାରୁ ଆମେ ବାହାରକୁ ବାହାରିବା ।

କେବେ ଘରୁ ବାହାରିବା ପୂର୍ବରୁ ଚିନ୍ତା କରୁ ଜଣା ନାହିଁ ସେଠାରେ ଏବେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଲାଣି କି ହୋଇ ନାହିଁ । ଯାଇ ପାରିବା କି ଯାଇ ପାରିବା ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଯାତ୍ରୀଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା କମ୍ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଖୁସି ଯେ ଏଥର ପାଖାପାଖି ସାତ୍ୱେ ଚାରି ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଯାତ୍ରୀ ଏତେ କମ୍ ସମୟରେ ବାବାଙ୍କ ପାଦତଳକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ପୁଣି ଥରେ ଏହିଠାରେ ଯାତ୍ରାରେ ପୁନଃ ପ୍ରାଣ ସଂଚାରିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ଦଶ ଲକ୍ଷରୁ କମ୍ ହେବ ନାହିଁ, ଲେଖି ରଖନ୍ତୁ । କାରଣ ଲୋକଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଗଲା, ସନ୍ଦେଶ ପହଂଚିଗଲା, ଚେଲିଭିଜନରେ ସାରା ଦେଶ ଦେଖିଲା ଆଉ ଆଜିର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ପୁଣି ଥରେ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ପଂହଚି ଯିବ କି ଯେବେ କବାଟ ଖୋଲିବ, ପୁଣି ଥରେ ଯେତେବେଳେ ଯାତ୍ରା ଆରୟ ହେବ, ସେହି ଶକ୍ତିର ସହିତ ପୁଣି ଥରେ ଯାତ୍ରାର ଧାଡ଼ି ଚାଲି ପଡ଼ିବ । ପୁଣି ଥରେ ଉଉରାଖଣ୍ଠ, ଯିଏକି ହେଉଛି ଆମର ଦେବଭୂମି, ଉଉରାଖଣ୍ଡ ଯିଏକି ହେଉଛି ଆମର ବୀର ମାତାମାନଙ୍କର ଶ୍ୱଦ୍ଧା ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏହାଠାରୁ ଭଲ ସ୍ଥାନ ଆଉ କିଛି ହୋଇ ନପାରେ ।

ଆମ ହିମାଳୟର ବଡ଼ ବିଶେଷତ୍ୱ ଥିଲା । ବିକାଶ ପାଇଁ ଏତେ ସୟାବନା ଆଉ ହିମାଳୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭୂଭାଗରେ ଏହାର ଏକ ଅଲଗା ଚେତନା ରହିଛି । ଯଦି ଶ୍ରୀନଗରକୁ ଯିବା, ହିମାଳୟର ଅଂଚଳରେ ତ ଗୋଟିଏ ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥାଏ, ମାତା ବୈଷୋଦେବୀ, ଆଉ ଅମରନାଥ ଯିବା ତ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରର ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥାଏ । ହିମାତଳ ପ୍ରଦେଶରେ ସେହି ହିମାଳୟ, ଶିମଲା, କୁଲୁ, ମନାଲୀ ଚାଲି ଯିବା ଏକ ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସେହି ହିମାଳୟର କୋଳରେ ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ ମାଟିକୁ ଆସେ ତ ଏକ ଦିବ୍ୟ ଚେତନାର ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥାଏ । ସେଠି ହିମାଳୟ ଦାର୍ଜିଲିଂକୁ ଯିବା ତ ଗୋଟିଏ ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥାଏ, ସିକ୍କିମକୁ ଯିବା ତ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥାଏ । ଆପଣ କଳ୍ପନା କରିପାରୁଥିବେ ଗୋଟିଏ ହିଁ ହିମାଳୟ, ସେହି ପବନ, ସେହି ପାହାଡ଼, ସେହି ବରଫ, କିନ୍ତୁ ଅଲଗା-ଅଲଗା ଭୂଭାଗରେ ଅଲଗା-ଅଲଗା ଚେତନାର ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥାଏ ।

ମୁଁ ହେଉଛି ହମାଳୟର କୋଳରେ ଦିଗହରା ହୋଇ ବୁଲୁଥିବା ଗୋଟିଏ ଲୋକ । ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଚଳର ଚେତନାକୁ ଅଲଗା ଭାବେ ଅନୁଭବ କରିଛି । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଏହାକୁ ନିକ ସ୍ୱରରେ ଏଥିପାଇଁ କଣାଇ ପାରୁଛି । ମୁଁ କାଶେ ନାହିଁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପରୀକ୍ଷାଗାରରେ କାହାକୁ କେଉଁ ନିକିତରେ ତଉଲା ଯାଇପାରେ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରରେ ହିମାଳୟକୁ ଅନୁଭବ କରିଛି, ସେହି ହିମାଳୟ ଦୁନିଆ ପାଇଁ, ଯଦି କାହାକୁ ଏଠାକାର ବନ-ସମ୍ପଦରେ ରୁଚି ଅଛି, ତ ସାରା ଜୀବନ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ବିରାଟ କ୍ଷେତ୍ର ଖୋଲା ପଡ଼ିଛି । କାହାକୁ ଦୃଃସାହାସିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ରୁଚି ଚହିଛି ତ ପୂରା ହିମାଳୟ ହୃଃସାହାସିକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିମନ୍ତର ଦେଇଥାଏ । କାହାକୁ ଏଠାକାର କଳସ୍ରୋତରେ ରୁଚି ଅଛି; ହୁନିଆର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଳସ୍ରୋତରେ ରୁଚି ଅଛି; ହୁନିଆର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଳସ୍ରୋତରେ ରୁଚି ଅଛି; ହୁନିଆର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଳସ୍ରୋତରେ ରୁଚି ରହିଛି ନ ତାହା ଏକ ନୃତନ ଚେତନାର ଅନୁଭବ କରାଇ ପାରିବ ଆଉ ହର୍ବାଲ ଔଷଧର ବ୍ୟବହାର ରହିଛି ଯାହା ଏଠାକାର ଗାଁର ଲୋକମାନେ ଜାଣନ୍ତି, ମୁଁ ଦେଖିଛି ଯଦି ବିନ୍ତୁଆତି ତାଳ ଭୁଲରେ ମାରିଦେଲା ଭୁଲରେ କାଟି ଦେଲା ତ ଗାଁର ଲୋକ ଆସି ତୁରଡ କହିଥାଏ ଆରେ କାନ୍ଦ ନାହଁ, ଏହା ହେଉଛି ଅନ୍ୟ କଡ଼ିବୁଟି, ଏଠାରେ ଲଗାଇଦିଅ, ଠିକ ହୋଇଯିବ । ପତ୍ର ଲଗାଇ ଦିଏ, ଠିକ୍ ହୋଇଯାଏ । ଆଉ ଦୁଇଟି ଯାକ ଏକା ସାଙ୍ଗରେ ହୋଇଥାଏ । ପରମାତ୍ମା ଜ୍ୟବ ବ୍ୟବର ରହିଛି । ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଏହା ଭିତରକୁ ଯେତିକି ଯିବେ, ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ଡେରାଡୁନ ଭିତରେ ଏ ଆମର ଯେଉଁ ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ପଦ ରହିଛି । ଭାରତ ସରକାର ତାହାର ହିମାଳୟ ସମ୍ପଦ ପାଇଁ, ରବେଷଣା ପାଇଁ ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ କାମ ଆରୟ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଆଗକୁ ରାଇ ବହୁତ ବଡ଼ କାମ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ।

ଆମର ହିମାଳୟର କୋଳରେ କୈବିକ କୃଷି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ପାଇଁ ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ସୟାବନାର ସ୍ଥାନ ଭାବେ ମୁଁ ଦେଖୁଛି । ସିକ୍କିମ ହେଉଛି ଏକ ଛୋଟିଆ ପ୍ରଦେଶ । ଜନସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି 6-7 ଲକ୍ଷ କିନ୍ତୁ 12-15 ଲକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଆସିଥାଆନ୍ତି, ଆଉ ସେଠାରେ ଯିବା-ଆସିବା ରାୟାରେ ମଧ୍ୟ ଅସୁବିଧା ରହିଛି, ବିମାନବନ୍ଦର ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଏବେ ମୁଁ ତିଆରି କରୁଛି, କିଛି ସମୟ ଭିତରେ ତିଆରି ହୋଇଯିବ । ତା'ପରେ ମଧ୍ୟ ଏତେ ମାଡ୍ରାରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଆସନ୍ତି । ସିକ୍କିମ ପୂରା ରାଜ୍ୟକୁ ଅର୍ଗାନିକ୍ ଅର୍ଥାତ ଜୈବିକ ରାଜ୍ୟ କରି ଦେଇଛି ।

10-12ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲଗାତାର ଅନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ମାନକର ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକ କାମ କଲେ ସମଗ୍ର ହିମାଳୟର କୋଳକୁ ରାସାୟନିକ ସାରରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିବ । ହିମାଳୟ ପାଦଦେଶରେ ଥିବା ସମୟ ରାଜ୍ୟକୁ ଔଷଧରୁ ମୁକ୍ତି-ବନୟତିର ଔଷଧ, କ୍ଷେତ ଭିତରେ ଔଷଧର ପ୍ରୟୋଗ ବନ୍ଦ । ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହ ଯଦି 10-12 ବର୍ଷ କାମ କରିବା ତ ଯେଉଁଠି ଆମର ଉତ୍ପାଦନରୁ ଏକ ଟଙ୍କା ମିଳେ, ଦୁନିଆ ଆପଣଙ୍କୁ ଏକ ଡଲାର ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବ, ଏହା ହେଉଛି ଜୈବିକ କୃଷିର ଶକ୍ତି ।

ମୁଁ ଉତ୍ତରାଖଞ୍ଚକୁ ନିମନ୍ତଣ ଦେଉଛି । ଉତ୍ତରାଖଞ୍ଚର ସରକାରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି, ମୁଁ ଉତ୍ତରାଖଞ୍ଚର ଅଫିସରମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି କି ଗୁରୁଦାୟିତ୍ୱ ଉଠାନ୍ତୁ । ଉତ୍ତରାଖଞ୍ଚକୁ ଅର୍ଗାନିକ୍ ବା ଜୈବିକ ରାଜ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱପ୍ତ ନେଇ ଚାଲକୁ । 2022 ପାଇଁ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉ, ଆଉ ଏବେ ଠାରୁ କାମରେ ଲାଗି ପଡ଼କୁ । ପ୍ରମାଣିତ କରିବାରେ ହୁଏତ ଦଶ ବର୍ଷ ଲାଗିଯିବ, ତାହାର ନିୟମ ରହିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଥରେ ନିଷକ୍ତି କରିନେବା, ଯେପରି ଜନଜାଗୃତି ଆଣିବା, ଜିନିଷ ବଦଳାଇଦେବା । ଆପଣ କଳ୍ପନା କରି ପାରୁଥିବେ ଆଜି ଦୁନିଆ ବୌଦ୍ଧିକ ସ୍ୱାଛ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ଆଡ଼କୁ ଚାଲୁଛି । ଆଉ ତେବେ ଯାଇ ରାସାୟନିକ ଦୁନିଆରୁ ଦୂରରେ ଆମର କ୍ଷେତ ଉତ୍ପାଦନକୁ ନେଇ ଯିବେ ତ ଆମେ ମାନବ ଜାତିର କେତେ ବଡ଼ ସେବା କରି ପାରିବା । ହିମାଳୟର ଏହି ଶକ୍ତି, ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବାର ଅଛି ।

ଉତ୍ତରାଖଞ୍ଚରେ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ପାଇଁ ବହୁତ ବଡ଼ ସୁଯୋଗ ଓ ସୟାବନା ରହିଛି । ଏହାର ଆଧ୍ୟାତ୍କିକ ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ଚିକେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷତି ନ ଆସିବା ଦରକାର । ଆଉ ତାହା ସହିତ ପର୍ଯ୍ୟଟନକୁ ବିକାଶ କରାଯାଇପାରେ । ଚୂଆ- ଚୂଆ କ୍ଷେତ୍ର ବିକଶିତ କରାଯାଇପାରେ । ପ୍ରକୃତିର ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା ହେଉ, ପରିବେଶର ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା ହେଉ ଅଉ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧାର ଭାବନା ମଧ୍ୟ ଅତୁଟ ରହୁ । ଆମର ଏଠି ପାହାଡ଼ର କଥା ବଡ଼ ପୁରୁଣା । ପାହାଡ଼ ହେଉଛି ଏକ ସ୍ୱଭାବ । ପାହାଡ଼ର ଯୁବାବସ୍ଥା ଆଉ ପାହାଡ଼ର ପାଣି କେବେ ପାହାଡ଼ କାମରେ ଆସି ନଥାଏ । ଆମେ ଗୁରୁ ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରିଛୁ ଏହି କଥାକୁ ବଦଳାଇବା ପାଇଁ । ପାହାଡ଼ର ଯୁବାବସ୍ଥା ପାହାଡ଼ କାମରେ ଆସିବା ଦରକାର ଆଉ ପାହାଡ଼ର ପାଣି ମଧ୍ୟ ପାହାଡ଼ କାମରେ ଆସିବା ଦରକାର । ସେହି ପାଣିରେ ଅବଳ୍ପ ଦରକାର । ସେହି ପାଣିରେ ଜଳକ୍ରୀଡ଼ା ହେବା ଦରକାର । ସେହି ପାଣିରୁ ବିକୁଳି ଉତ୍ପାଦନ ହେବା ଦରକାର । ସେହି ପାଣିରେ ଦୁଃସାହାସିକ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ହେବା ଦରକାର । ସେହି ପାଣିରେ ଜଳକ୍ରୀଡ଼ା ହେବା ଦରକାର । ସେହି ପାଣିରେ ପର୍ଯ୍ୟଟନର ଚୂଆ-ନୂଆ କ୍ଷେତ୍ର ବିକଶିତ ହେବା ଦରକାର ଆଉ ସାରା ତୁନିଆର ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତଣ ଦେବାର ସାମର୍ଯ୍ୟ ସେହି ପାଣିର ଥିବ । ଆଉ ପାଣି ଯାହା କେବେ ପାହାଡ଼ର କାମରେ ଆସୁ ନଥିଲା, ସେହି ପାଣି ପାହାଡ଼ର କାମରେ ଆସିସିବ । ଯେଉଁ ଯୁବାବସ୍ଥା ପାହଡ଼ରୁ ବାହାରି ତଳକୁ ପଡ଼ିଆ ଓ ଜନବସତିକୁ ଚାଲିଯାଇ ଥାଏ । ଦୈନଦିନ ଖାଦ୍ୟ ଅତୁସନ୍ଧାନରେ ଆମେ ପାହାଡ଼ଗୁଡିକରେ ସେହି ଶକ୍ତି ଉତ୍ସନ କରିବା ଫଳରେ ଆମର ଯୁବାବସ୍ଥା କେବେ ପାହାଡ଼ ଛାଡିବାର ଅବସର ଆସିବ ନାହିଁ । ପାହାଡ଼ର ଯୁବାବସ୍ଥା ପାହାଡ଼ର କାମରେ ଆସୁ, ଏହି କାମ କରିବା ଦିରରେ ଗୋଟିଏ ପଦକ୍ଷପ ଭାରତ ସରକାର ଉଠାଉଛନ୍ତି ।

ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡର ସରକାର ମଧ୍ୟ ଏତେ କମ୍ ସମୟରେ, ଏତେ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି, ଏତେ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛନ୍ତି ଆଉ ତାହାର ପରିଶାମ ହେଉଛି କି ଆଜି ବିକାଶର ନୂତନ ଶିଖର ଆଡକୁ ଆଗକୁ ବଢୁଛି । ଏକ ନୂତନ ଆମ୍ବିଶ୍ୱାସ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଉଛି ।

ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ ପାଖରେ ବହୁତ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି । ଏଠାର ଶୃଙ୍ଖଳା, ଏଠାକାର ରକ୍ତରେ ଅଛି । କୌଣସି ଏମିଡି ପରିବାର ନାହିଁ ଯେଉଁ ପରିବାରରେ କେହି ସୈନିକ ନ ଥିବେ । କୌଣସି ଏମିଡ ଗାଁ ନ ଥିବ ଯେଉଁଠି 250-300ସେବା ନିବୃତ ସୈନିକ ନ ଥିବେ । ଆଉ ଯେଉଁଠାରେ ଏତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ସୈନିକ ଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ ତ ଶୃଙ୍ଖଳା ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶୃଙ୍ଖଳା ହେଉଛି ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ସୟଳ । ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶୃଙ୍ଖଳା ହେଉଛି ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ଶକ୍ତି । ଏହାକୁ ଆମେ ପରିଚିତ କରାଇବା ଦରକାର । ଏଥିପାଇଁ ଆମକୁ ଯୋଜନା ତିଆରି କରିବା ଦରକାର । ସେବା ନିବୃତ ଆମ ସୈନିକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁଭବର ଉପଯୋଗ କରି, ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଚୃତନ ବିଶ୍ୱାସ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ଏଇଳି ଏକ ବ୍ୟବୟା ତିଆରି କରିବା ଯାହା ଆମର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ବଡ଼ ସୟଳ ହୋଇପାରିବ । ବହୁତ ବଡ଼ ସୟାବନା ଅଛି । ଆଉ ସେହି ସୟାବନାଗୁଡିକୁ ନେଇ ଉଉରାଖଣ୍ଡର ବିକାଶ ହେବା କରୁରୀ । ଉଉରାଖଣ୍ଡ ଦେଶ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଆକର୍ଷଣର କେନ୍ଦ୍ର ହେଉ, ସବୁଠାରୁ ପସନ୍ଦ ଯୋଗ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନ କେନ୍ଦ୍ର ହେଉ । ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତ ଉଉରାଖଣ୍ଡ; ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତ ଉଉରାଖଣ୍ଡ; ସୁକୃତି କୋଳରେ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ତ ଉଉରାଖଣ୍ଡ; ଗବେଷଣା, ଆବିଷାର କରିଲାବାଲାଙ୍କ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ଉଉରାଖଣ୍ଡ ।

ଏହି ଶକ୍ତି ଯେଉଁ ମାଟିରେ ଅଛି, ମୁଁ ଆପଣ ସମଞଙ୍କୁ ନିମନ୍ତର ଦେଉଛି କି ଆସନ୍ତୁ ଦୀପାବଳିର ଏହି ଦିନରେ ଆଉ ଏକ ପ୍ରକାରରେ ନବବର୍ଷର ଆରୟରେ, ଆମଠାରେ ସମଗ୍ର ହିନୁୟାନରେ ଦୀପାବଳି ଦିନ ପୁରୁଣା ବହିଖାତା ଶେଷ ହୋଇଥାଏ ଆଉ ନୂଆ ବହିଖାତା ଆରୟ ହୋଇଥାଏ । ଆଜି ଏକ ବିକାଶର ନୂଆ ବହିଖାତା ଆରୟ ହେଉଛି । ସେହି ନୂଆ ବହିଖାତାରେ ଆମେ ବିକାଶର ଗାଥା ପ୍ରାରୟ କରୁଛୁ । ନୃତନ ଶିଖରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା । ମୁଁ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଆଉ କେତେକ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛି । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହାକୁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ଦେଖିବେ । ପୁଣି ଆଉ ଥରେ ପନ୍ଦର ଦିନ ମାସେ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ଭେଟିବି । ଯେଉଁ ଜିନିଷ କରିବା ପାଇଁ ମୋ ମନରେ ଆଉ ଏହି ଅଂଚଳରେ ମଧ୍ୟ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ଅଛି, ତାହା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବି । କିନ୍ତୁ ଆମ ମସମଞଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ହେଉଛି ପର୍ଯ୍ୟାବରଣର ରକ୍ଷା କରିବା । ଆମ ସମଞଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ହେଉଛି ପ୍ରକୃତିର ରକ୍ଷା କରିବା, ପ୍ରକୃତି ଆମର ରକ୍ଷା କରିବ, ଏହା ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଉଛି ।

ଶହ ଶହ ବର୍ଷଧରି ଇତିହାସ ସାକ୍ଷୀ ଅଛି କି ଯେବେ ଯେବେ ପ୍ରକୃତିର ରକ୍ଷା ହୋଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ-ଯେଉଁଠାରେ ରକ୍ଷା ହୋଇଛି ସେଠାରେ ପ୍ରକୃତି ତରଫରୁ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ଆସିନାହିଁ । ଯେଉଁଠାରେ-ଯେଉଁଠାରେ ପରିବେଶର ରକ୍ଷା ହୋଇଛି ପରିବେଶକୁ କେବେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ଆସିନାହିଁ । ଆଉ ଏହା ସେହି ଧରଣୀ ଯେଉଁଠାରେ ଆମେ ଲୋକଙ୍କୁ ସେହି ଶକ୍ତି ଦେଇ ପାରିବା ।

ଆମେ ଗୋଟିଏ କଷ ଉଠାଇଥିଲୁ, କାଠ ଚୂଲିରୁ ଲୋକଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇ ଜଙ୍ଗଲକୁ କାଟିବାରୁ ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତୀ ଉଜ୍ଜାଳା ଯୋଜନାରେ ଗରିବରୁ ଗରିବ ବା ଅତି ଗରିବ ପରିବାରରେ ଗ୍ୟାସ ଚୂଲା ପହଂଚାଇବା, ଗ୍ୟାସ ସିଲିଷର ପହଂଚାଇବା । ପରିବେଶ ରକ୍ଷାର ବଡ଼ ଅଭିଯାନ ଥିଲା । ଉତ୍ତରାଖଷ୍ଠ ଆଉ ଭାରତ ସରକାର ମିଳିମିଶି ଉତ୍ତରାଖଷ୍ଠରେ ଏହି କାମକୁ ବହୁ ବଡ଼ମାତ୍ରାରେ ଆଗକୁ ପହଂଚାଇଛନ୍ତି ।

ଏବେ ଦ୍ୱିତୀୟ କଷ୍ଟ ଉଠାଇଛୁ । ହିନ୍ଦୁୟାନରେ ଆଜି ଚାରି କୋଟି ଏଭଳି ପରିବାର ଅଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ଘରେ ବିକୁଳି ବତୀ ନାହିଁ । ଆଜି ମଧ୍ୟ ଅଷ୍ଟାଦଶ, ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଜୀଇଁବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ, ଗରିବରୁ ଅତି ଗରିବ ପରିବାରରେ ମଧ୍ୟ ବିକୁଳି ବତୀ ଜଳିବା ଦରକାର ନା ଜଳିବା ଦରକାର ନାହିଁ? ଗରିବ ପରିବାରରେ ମଧ୍ୟ ରାତିରେ ପିଲାଙ୍କୁ ପଢ଼ିବାର ଅଛି ତ ବିକୁଳି ମିଳିବା ଦରକାର କି ମିଳିବା ଦରକାର ନାହିଁ । ଗରିବଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯଦି ଚକିରେ ଅଟା ପେସାଇବାକୁ ଅଛି, ନିଜର ଗହମ ପେସାଇବାର ଅଛି, ନିଜର ଶସ୍ୟ କୁଟିବାର ଅଛି; ତାକୁ 10 କିଲୋମିଟର ଯିବାକୁ ପଡେ । ତାହା ବ୍ୟତୀତ ନିଜ ଗାଁରେ ଅଟାକଳ ହେଉ ବିକୁଳିରେ ଚାଲିଲାବାଲା ଚକ୍କି ହେଉ, ତାହାର ଗହମ ପେସାଇବାର କାମ ହେଉ, ବାଜରା ପେସାଇବାର କାମ ହେବ କି ହେବ ନାହିଁ? ଗରିବର ଜୀବନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ପାଇଁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ସୌଭାଗ୍ୟ ଯୋଜନାରେ ଚାରି କୋଟି ପରିବାରର ଘରେ ସଂଯୋଗ ଦେବାର କଷ୍ଠ ମୁଁ ଉଠାଇଛି । ଉଭରାଖଣ୍ଠରେ ମଧ୍ୟ ଏବେ ମଧ୍ୟ ହଳାର ହଜାର ପରିବାର ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମତେ ବିକୁଳି ପହଂଚାଇବାର ଅଛି ।

ମୁଁ ଉତ୍ତରାଖଞ୍ଜ ସରକାରଙ୍କୁ ନିମନ୍ତର ଦେଉଛି କି, ଭାରତ ସରକାରଙ୍କର ଏହି ଅଭିଯାନକୁ ଆପଣ ଉଠାଇ ନିଅନ୍ତୁ । ଆଉ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ହେଉ, କେଉଁ ରାଜ୍ୟ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ସୌଭାଗ୍ୟ ଯୋଜନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଛି? କେଉଁ ରାଜ୍ୟ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଉଜ୍ଜଳା ଯୋଜନା ପଂହଚାଉଛି? କେଉଁ ରାଜ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପର୍ଯ୍ୟଟନକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଉଛି? ଆଗମୀ ଦିନ ପାଇଁ ଯେଉଁ ବିକାଶର କ୍ଷେତ୍ର ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଗୁଡିକ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସୁୟ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ହେଉ । ମୁଁ ସମୟ ହିମାଳୟ ରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ପାଇଁ ନିମନ୍ତର ଦେଉଛି । ମୁଁ ଦେଶର ସମୟ ରାଜ୍ୟକୁ ନିମନ୍ତର ଦେଉଛି । ଆସନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ସହିତ ଏକ ସୁୟ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରକୁ । ପୁୟ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରକୁ ଆଉ ବିକାଶର ନୂତନ ଶିଖରରୁ ଆଗକୁ ନେଇ ଯାଆନ୍ତୁ । ମୁଁ ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡକୁ ଏହି କଥା ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାର ଅଛି-ଶୌଚାଳୟ, ଖୋଲାରେ ଶୌଚରୁ ମୁକ୍ତି; ବିଗତ ଦିନରେ ମୋତେ ଅବଗତ କରାଯାଇଛି କି ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ ଗ୍ରାମାଂଚଳରେ ଶୌଚାଳୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପୁର୍ଣ କରିଦେଇଛି । ଏବେ ଗାଁରେ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଖୋଲାରେ ଶୌଚ ହେବାକୁ ଯିବାକୁ ପଡୁ ନାହିଁ । ସହରରେ କାମ ଚାଲୁ ରହିଛି । କିଛି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ସହର ସମେତ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ ଖୋଲା ଶୌଚମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଛି ।

ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାମକୁ ଆପଣ ଯେଉଁ ଗତି ଦେଇଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି । କିନ୍ତୁ ମୋର ଅନୁରୋଧ ରହିବ କି ଏହାକୁ ମିଶନ ମୋଡ୍ ବା ଢାଞ୍ଚାରେ ଚଲାଯାଉ । ସହରରେ ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ଖୋଲାରେ ଶୌଚ ଯିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବାକୁ ନ ପତୁ ।

କିଛି ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଯାଇଥିଲି । ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶରେ ଯୋଗୀ ମହାଶୟଙ୍କ ସରକାର ବହୁତ କଷ୍ଟ ଉଠାଇଛନ୍ତି । ଆଉ ସେ ଏବେ ଶୌଚାଳୟର ନାମ ହିଁ ବଦଳାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଶୌଚାଳୟକୁ ପାଇଖାନା କହୁନାହାନ୍ତି । ସେ ଶୌଚାଳୟର ନାମ ରଖିଛନ୍ତି ଇଜତ ଘର । ମୁଁ ବୁଝି ପାରୁଛି ଯେଉଁ ମାଆ-ଭଉଣୀଙ୍କୁ ଖୋଲାରେ ଶୌଚ ହେବାକୁ ଯିବାକୁ ପତିଥାଏ ସେମାନେ ଏହି କଥାକୁ ଭଲଭାବେ ବୁଝପାରନ୍ତି କି ଇଜତ ଘରର ଅର୍ଥ କ'ଶ ହୋଇଥାଏ । ଆମେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଇଜତ ଘରର ଅଭିଯାନ ଚଲାଇବା । ମାଆ-ଭଉଣୀକୁ ସନ୍ତାନ ଦେବା ପାଇଁ ଶୌଚାଳୟ ନିଜକୁ ନିଜେ ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ସୁବିଧା ହୋଇଥାଏ । ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସୁବିଧା

ହୋଇଥାଏ । ଆଉ ଏବେ ୟୁନିସେଫ୍ ସର୍ଭେ କରିଛି । ହିନ୍ଦୁಷାନର ଦଶ ହଜାର ଗାଁରେ ସର୍ଭେ କରିଛି । ଆଉ ଯେଉଁ ଘରେ ଶୌଚାଳୟ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆଉ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଘରେ ଶୌଚାଳୟ ନଥିଲା, ସେମାନେ । ଯେଉଁ ଗାଁ ଶୌଚାଳୟ ସୟନ୍ଧିରେ ସଚ୍ଚତନ ଥିଲେ ଆଉଁ ଯେଉଁ ଗାଁ ଶୌଚାଳୟ ସୟନ୍ଧରେ ସଚ୍ଚେତନ ନ ଥିଲେ, ସେମାନେ; ସେହି ସମୟଙ୍କୁ ନେଇ ସେମାନେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଛନ୍ତି, ୟୁନିସେଫ ପ୍ରଷ୍ତୁତ କରିଛି ରିପୋର୍ଟ । ମିଳିତ ଜାତିସଂଘର ହେଉଛି ଏହି ସଂସ୍ଥା ଆଉ ସେମାନେ ଜାଣି ପାରିଲେ କି, ଶୌଚାଳୟ ନ ଥିବା କାରଣରୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବେମାରୀ ଯାହା ଘିରକୁ ଆସିଥାଏ, ଆଉ ବେମାରୀ କାରଣରୁ ପିଲା ରୋଗିଗ୍ରହ ହୋଇଯାଏ, ତ ମାଆ ସେଥିରେ ବ୍ୟୟ ହୋଇଯାଏ, ବାପା ବ୍ୟୟ ହୋଇଯାଇଥାଏ, ପିଲା ୟୁଲକୁ ଯାଇ ନ ଥାଏ । ଦୈନନ୍ଦିନ ରୋଜଗାର କରିବାକୁ ପିତା ଯାଇପାରି ନ ଥାନ୍ତି । ମାଆ ରୋଗଗ୍ରୟ ହୋଇଯାଏଁ ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବାର ବେମାର ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଘରର ରୋଚ୍ଚଗାର କରିଲାବାଲା ଯଦି ରୋଗଗୁଡ୍ଡ ହୋଇଯାଏ ତ ଆୟ ବନ୍ଦ ହୋଇ ଯାଇ ଥାଏ, ସାରା ପରିବାର ଭୋକରେ ମରିଯାଇଥାଏ । ଆଉ ଏହା ସତ ଦେଖି ସେମାନେ ସର୍ଭ କରିଥିଲେ କି ଯଦି ଶୌଚାଳୟ ନାହିଁ ତ ବେମାରୀ ବାବଦରେ ଯାହା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥାଏ; ଆଉ ଶୌଚାଳୟ ତିଆରି ହୋଇଯାଏ ତ କ'ଶ ଲାଭ ମିଳିଥାଏ । ୟୁନିସେଫବାଲା ସର୍ଭେ କରି ବାହାର କରିଛିନ୍ତି କି ଇଜତ ଘର ଅର୍ଥ ଶୌଚାଳୟ ନିର୍ମାଣ ହେତ୍ର ଗରିବ ପରିବାରର ବେମାରୀ ପଛରେ 50 ହଜାର ଟଙ୍କାର ଖର୍ଚ୍ଚ ବଂଚିଯାଇଥାଏ, ଆପଣ ଭାବନ୍ତୁ ଯଦି ଗୋଟିଏ ପରିବାରର ବର୍ଷିକୁ 50 ହଜାର ଟଙ୍କାର ଖର୍ଚ୍ଚ ବଂଚିଯାଇଥାଏ, ସେହି ପରିବାରର ଜୀବନରେ କେତେ ବଡ଼ ଶକ୍ତି ଆସିଯିବ । ଗୋତିଏ ଶୌଚାଳୟ ଜୀବନ ବଦଳାଇ ପାରେ ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ସାରା ଦେଶରେ - ଯେଉଁ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ସହିତ ବାବା କେଦାରନାଥଙ୍କ ଧାମର ନିର୍ମାଣ ହେବ, ସେହି ଶ୍ରଦ୍ଧାର ସହ, ନିଷ୍ପାର ସହ ମୋତେ ହିନ୍ଦୁୟାନର ଗରିବମାନଙ୍କ ପାଇଁ

ଶୌଚାଳୟ ନିର୍ମାଣ କରିବାର ଅଭିଯାନ ମଧ୍ୟ ଚଲାଇବାର ଅଛି । ମୋ ଦେଶ ତେବେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବ । ସେହି ଭାବକୁ ନେଇ କରି ଆମେ ଆଗକୁ ଚାଲିବା ।

ମୁଁ ପୁଣି ଥରେ ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡର ସରକାରଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛି । ଆଉ ସାରା ଦେଶରୁ ଚାରିଧାମ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ଆସୁଥିବା ଲୋକ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି ଆମେ 12 ହଜାର କୋଟି ଟିଙ୍କାରେ ଚାରିଧାମକୁ ସଂଯୋଗ କଲାବାଁଲା ନୂଆ ସଡ଼କ ତିଆରି କରିବାର କାମ ଆରୟ କରି ଦେଇଛୁ । ଆଧୁନିକ ସଂଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆରୟ କରି ଦେଇଛୁ । ଏବେ ଏହି କେଦାରଧାମ ଏହି ପରି ଭାବେ ତିଆରି ହେବ । ମୋ କେଦାର ନାଥ ଭବ୍ୟ ହେବ , ଦିବ୍ୟ ହେବ । ପିରଣା ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ସ୍ଥାନ ପାଲଟିବ । ଏହା ଶହେ ପଚିଶି କୋର୍ଟି ଦେଶବାସୀଙ୍କର ଶୃଦ୍ଧାର କେଦ ହେବାକ ଯାଉଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଲାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଥାଏ କି ଚୃଢ଼ା ମାଆ ବାପାଙ୍କ କେବେ ନା କେବେ ଚାରିଧାମ ଯାତ୍ରା କରାଇବି ।

ଆଜି ଏହି ସରକାର ସେହି କାମ କରୁଛନ୍ତି ଯାହା ଶହେ ପତିଶ କୋଟି ଦେଶବାସୀଙ୍କର ହେଉଛି ସ୍ୱପ୍ତ; ତାହାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ କାମ କରୁଛନ୍ତି । କାମ ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡର ମାଟିରେ ହେଉଛି କିନ୍ତୁ କାମ ହିନ୍ଦୁଣାନର ଜନମାନସଙ୍କ ପାଇଁ ହେଉଛି । ସେହି କାମକୁ ଆଣଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଆରୟ କରି ଜୀବନରେ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦିବ୍ୟ ସତ୍ତୋଷର ଅନୁଭୂତି କରୁଛି ।

ମୋର ଆପଣ ସମୟଙ୍କୁ ଶୁଭକାମନା, ପୁଣି ଥରେ ଭୋଲାବାବାଙ୍କ ବନ୍ଦନା କରୁଛି । ପୁଣି ଥରେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି ମୋ ସହିତ ଦୁଇ ମୁଠା ବନ୍ଦ କରି ପୁରା ଶକ୍ଦିର ସହିତ କହନ୍ତ୍ର-

କୟ କୟ ବାବା ଭୋଲେ, କୟ କୟ ବାବା ଭୋଲେ

ଜୟ ଜୟ ବାବା ଭୋଲେ, ଜୟ ଜୟ ବାବା ଭୋଲେ

ବହୃତ ଧନ୍ୟବାଦ ।

(Release ID: 1506664) Visitor Counter: 3

in